

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
BdI Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 8 după amiază

Note zilnice

Suntem din zi în zi mai uimiți. În fiecare dimineață, constatăm cu plăcută surprindere că soarele luminează la același nivel pe clădirea din față, la ora când ne sculăm, în locul fulgilor de zăpadă pe cari-i așteptăm. Iarna nu vrea să vie. Pardesiurile n-au fost încă definitiv înlocuite de paltoane. Dorința țiganului din anecdotă s'a îndeplinit: „două veri și-o... vară”... Nimeni nu crede că se apropie Crăciunul. Nici măcar ploile de toamnă n-au abundența obișnuită.

Care o fi secretul conducătorului destinului naturii? Să fie oare o mângâiere a sufletelor zdrobite de atâtea lovituri?

E lucru știut că starea timpului are o mare înflurire asupra sufletului. Soarele de-afară ne mai înviează. Căci, Doamne, mult e cuprins de desneajde! Unde am fi ajuns, în urma tragicelor evenimente cari s'au succedat de câteva luni, dacă un timp cețos ne-ar fi întunecat și mai mult, încrețindu-ne fruntea și asprindu-ne trăsăturile? Judecata ne-ar fi fost împinsă mereu spre tărâmurile negre și cine știe dacă ceace așteptăm cu groază n'ar fi venit deja.

Să ne mângâiem însă. Să nădăjdum că lumina soarelui va lumina pe conducătorii oamăniții și pe cei ai țării noastre! Cei dintâi, au judecat o chestiune de-o gravitate îngrijorătoare. Fapte, cari nu pot fi desmintite apasă greu pe conștiința unei țări, care are rolul de copil netrebnic și cuprins de demon, în familia europeană. Fapte cari, între alte împrejurări, ar fi pe de-a-gea așa cum merită, dar căci acum în clocotul și forfoteala disperată de astăzi, vor fi privite poate cu o indulgență impusă de prevedere, de dorința de a evita o catastrofă prea mare, prea nimicitoare.

Să nădăjdum că sufletele sunt deschise, luminoase și vor ști da satisfacție unei părți îndreptățite s'o ceară, iar pe de altă parte, vor laconiza o ciocnire cu repercursiuni dezastruoase asupra unor cari n'au nici o vină.

Pacea pe care Fiul lui Dumnezeu ne-a lăsat o drept moștenire și traseu de conduită, a fost nesocotită, batjocorită de atâtea ori. Vanitatea, hrăpăreția sau invidia au invins-o.

Fie ca această toamnă luminoasă ca un suflet de bunic alb, care-a uitat și iertat, să fie generatoare de pace! Pe unii să-i învețe să uite ce-i ura și ucidearea, iar pe alții, să fie blânzi și bine inspirați în corectarea celor răi!

Cât ne privește pe noi, aici acasă, credem, ne dăm silința să credem, că aceia cari și au început consfătuirile pentru buna cărmuire a țării, vor înțelege că soarele pe toți ne luminează, că toți avem nevoie de o viață liniștită și mulțumită. Credem că vor uita de interesele personale și-și vor da silința ca, în timpul cât ne reprezintă interesele, să nu se ocupe de lucruri nefolositoare și urle, ci să lucreze cu convingere și dragoste, doar doar,

vor reuși să ne restabilească o încredere pe care ne întrebăm dacă am reușit s'o avem vre-o dată...

Eri a fost ultima zi a lichidării primei rate a conversiunii. Din mult-puținul cât îl au, țărâni noștri au strâns tot ce au putut, au vândut tot ce nu le era absolut indispensabil pentru a se putea scăpa de o mare grijă, căci în urma reformii agrare s'au fost înglodat în datorii.

Legea conversiunii n'a fost o idee rea, dar nici pe lângă avantajile pe cari le oferă, mulți nu pot răsbî.

Se impune multă înțelegere a situației și multă dragoste, pentru a putea ajuta așa cum trebuie — pentru solidificarea bazei de existență a statului — pe cei ce formează talpa țării.

Toți lei Ardealului au fost îmblânziți!

La București, după cum se știe, se judecă procesul căpitanului Șiancu cel care a ucis pe Tischler Mor, stăpânul codrilor ardeleni. Procesul este foarte important, pentru că alături de „speța” — cum se spune în termenii juridici — pe dinaintea judecătorilor defilează toată tragedia moșilor, a căror păduri au fost trecute în proprietatea celui ce-a căzut sub gloanțele căpitanului Șiancu. Cum au trecut pădurile din mâna moșilor în cea a lui Tischler, se vede din depoziția martorului dr. Emil Giurgiu, avocat din Cluj, care vorbind despre Tischler, a spus: „toți lei Ardealului au fost îmblânziți de el. Cine sunt acești lei îmblânziți de Tischler? Desigur, nu pot fi decât acei cari aveau puterea, autoritatea și influența de a schimba dispozițiile legii pentru a servi interesele lor și pe lângă a lor și pe cele ale lui Tischler. Cum au fost îmblânziți acești „lei”, ne spune tot martorul dr. Emil Giurgiu, când declară că Tischler își știa menaja prietenii. Înțelegeți menajamentele lui Tischler.

Multimilionar, nu se putea servi numai de bani. Va să zică, lei Ardealului au fost plătiți — îmblânziți — ca să procedeze astfel, încât singura sursă de existență a moșilor să fie trecută în mod cu totul gratuit în mâinile lui Tischler. Tristă constatare! Și mai tristă, când știm că „lei Ardealului” n'au răpădit moșilor izvorul de viață pentru a nu muri ei de foame, ci pentru a umplea și mai mult buzunarele lui Tischler și apoi ale lor. Și ne doare că un ardelen trebură să scrie acestea despre ardeleni... — cel ce scrie rândurile acestea este un ardelen get-beget, — pe cari întotdeauna i-am avut în cinstea și dragostea noastră... s. mic.

De ce ar vrea Erdélyi Hir-lap să nu mai apară „Ecoul”?

— Constatări neplăcute pentru unii și alții —

Eri, în grabă, răspunsul nostru la dorințele proiectate ale faimoșilor Zima, Maior și ceilalți, deși a pus la punct chestiunea, totuși a fost incomplet. Nu este în spiritul nostru să lăsăm chestiunea nelămurită.

Doi ideologii

Analizată, atitudinea „Ecoului” și a ziarului „Erdélyi Hir-lap”, orice om cu mintea sănătoasă poate constata că aceste două ziare stau pe două poziții deosebite. Deoparte atitudinea noastră net naționalistă și lupta noastră de fiecare zi contra spiritului românesc câteodată aservit încă spiritului maghiar și contra acelor minoritari, cari nu vreau să înțeleagă că trăiesc în Țara românească, precum și contra presei lor care zi de zi, prin articole și

știri tendențioase scrise, eaulă să mențină ocazică mentalitate dăunătoare statului. În coloanele noastre nu odată au fost date la iveală toate matrișăcurile potențiale minoritari, comise cu ajutorul unor români venali și inconșienți. Natural, lucrul acesta nu putea fi nici pe placul zărilor minoritare, nici pe cel al minoritarilor autori și nici pe al românilor complici, mai cu seamă că n'atdeauna lucrurile au fost puse la punct de ziarul nostru, iar atunci când și-au bătut joc de interesele statului și de diverși oameni, ziarul nostru, întotdeauna, a fost prompt în replică, închizându-le orificiul tocului și al capului, cu demasarea intențiilor și restabilirea lucrurilor.

Curaj și claritate

Iar curajul și claritatea, în

judecarea evenimentelor cari privesc direct afacerile interne și externe ale Ungariei, dovedită recent cu ocazia atentatelor dela Marsilia, când cu 24 de ore înaintea oricărui ziar din Europa, am afirmat că atentatul a fost pus la cale, cu sprijinul autorităților ungurești, în tabăra teroristă de la Jankapuszela, a transformat „Ecoul” într-un spine otrăvit, în ochii tuturor ungarilor din Ardeal.

Deci, „Ecoul”, stăvilă hotărâtă și neclintită în apărarea intereselor românești etnice și naționale, nu putea și nu poate fi pe placul ziarului „Erdélyi Hir-lap” și proprietarilor săi Zima, Maior și Kovács — astfel că e natural, ca dorința lor de a dispărea (Continuarea în pag. IV-a).

Adunarea de protestare a liberalilor georgiști din Timișoara

Partidul național liberal de sub șefia d-lui George Brătianu a ținut, Joi 15 l. c., mari adunări de protestare împotriva guvernului, în toate capitalele de județe din țară. Aceste adunări județene sunt de fapt prepararea marelui manifestațiunii de masă, pe care liberalii georgiști o prepară, pentru data de 2 Decembrie, în capitală.

Organizația georgiștilor din Timișoara a convocat și ea, după consensul dela centru, o adunare populară de protestare, care a avut loc Joi, la orele 9 dimineața, în sala cea mare a fabricii de bere. Asupra acestei adunări, care a decurs în cadre impozante și a drpășit semnificația unei simple manifestațiuni locale, lăsăm să urmeze însemnările noastre de mai jos.

Dezbaterile

Primit cu ovațiuni de multimea pe congresiști, declară ședința deschisă.

Cuvântarea d-lui dr. Romulus Mică

Primul care a luat cuvântul a fost d. dr. Romul Mică, secretarul general al organizației. Sunt sigur — spune d-sa — că v'ați pus o întrebare: cum se face că abia acum câteva luni ne-am adunat aci într'un mare congres, sub președinția șefului nostru suprem, d. George Brătianu, (urale) și acum sunteți chemați din nou? La aceasta întrebare vă voi răspunde: ați fost chemați să vă spuneți părerea. Nu e un secret că toată țara e cuprinsă de jale. Toate merg din rău în mai rău. În loc de o zi mai bună, vedem cum munca noastră se irosește degeaba. Și atunci tot poporul strigă: până când? Demnul urmaș al Brătienilor, d. George Brătianu, a ridicat steagul nostru și a pornit pentru a salva țara de acești netrebnici epigoni, de acești vânduți. Pe el să-l urmărim.

Știm cu toții cine a fost și cine este d. George Brătianu. Un om care a muncit cu perseverență care a refuzat toate ofertele de a fi în guvern. Poate cineva să spună că umblă după putere? Nu-i un profitor, un transacționist. Lupta sa e pentru țară. S'a prezis că nu va fi bine pentru țară, atunci când a venit actualul guvern la putere. Ei bine, n'a trecut o lună și primul ministru a căzut. A început apoi o eră de anarhie și de ură politică. Nu s'a ținut cont de voința poporului. Ne-au guvernat cu baionetele, cu silnicia. Timp de 24 de ore a fost un guvern Angelescu, un om față de care avem toată stima. Un mister a făcut loc lui Guță Tătărescu, care în 1918 a scris o carte de defăimare a Brătienilor. Acest Guță ne guvernează cu baionete, cu stare de asediu, cu cenzură. Se pretinde gu-

vern național. Unde e naționalismul? Frații săi e român? Frațele său e omor în armata jugoslavă. Cihoski, Mirlo (care nici nu-i micșor cetățean al acestei țări și a fost de patru ori ministru) sunt români? Ei guvernează contra voinții poporului, pe care-l exploatează. Am răbdat destul, dar nu mai merge. Nu vom sta cu mâinile în sân, să vedem cum se prăbușește țara. Nori grei se ridică la orizont. Toate țările se frământă. Se pune problema că poate mâine va trebui să ne expunem piepturile pe câmpul de luptă, trebuie însă să avem un guvern voit de popor. Dacă luptăm, să o facem pentru libertatea noastră. „Skoda” a arătat lumii întregi ce putregai este la conducerea statului nostru. Se face un împrumut de înzestrare, unde au să meargă și cine sunt acei ce mănesc banii? Un lamandi? Greco-teiul bețivan, clientul tuturor cărciumilor. El vine să moralizeze țara? El îndrăznește să atace pe d. George Brătianu? Un Manolescu-Strunga, care face voiajuri în străinătate pe banii statului? Această țară are dreptul să se întrebe, până când? Ce ne trebuie nouă cenzură și stare de asediu? Această guvernare liberală? Nu vedem nici o desordine. Toate acestea sunt făcute ca să nu ne putem spune noi, țara, cuvântul. Gazeta noastră e cenzurată sistematic. Aceasta e dictatură. Tătărescu e compromis. Activitatea gardiștilor înseamnă o palmă. Justiția a dezavuat guvernul. N'au avut obraz să o simtă. Acest guvern, instalat prin moar-

(Continuarea în pagina III-a.)

Sărbătorirea d-lui Oct. Goga la Oradea

I.

Cu ocazia jubileului de 150 de ani a bisericii ortodoxe române din Oradea, găsim în localitate, d. Octavian Goga a fost sărbătorit de entuziaștii săi prieteni politici și admiratori, în cadrul unui banchet intim, care a avut loc Sâmbătă 10 Noembrie.

Inițiativa a luat-o, în numele organizației bihorene a partidului național-agrar, d. profesor Aurel Popa, fost prefect.

Dintre participanți notăm pe următorii: d. prof. univ. dr. Onisifor Ghibu, d. dr. Ion Iacob, mare proprietar, d. prof. Aurel Popa, fost prefect, Prof. Mihai Giurău, Pr. Alex. Tolea, Pr. Traian Pantos, medic, dr. Virgil Pop, dr. Camil Manuilă, dir. șc. Nicolae Firu, fost deputat, adv. dr. Valer Popa, prof. Ion Cotrus, Dr. Salvator Iacob, George A. Petre, publicist, prof. Octav Șuluțiu, Pr. Moise Nicoară, profesorul Iosif Silaghi, Teodor Tapu, maestru blănar, Pr. Damaschin Popovici, Ioan Crăciun, agricultor, Pr. Ignatie Onciu, Nic. Dancu, dir. de bancă, Diacon Aurel Tripon, d. I. Negruț, d. N. Suci, Pavel Goldis, etc.

Profesorul Aurel Popa, dela liceul Em. Gojdu, salută pe d. Octavian Goga, spunând următoarele:

Sunteți fericiți că sărbătoarea ortodoxiei dela acest hotar de țară ne dă prilejul de a avea în mijlocul nostru pe d. Goga. Atât de legal sufletește de orice mișcare de înaltă semnificație națională și culturală, d. Oct. Goga nu crută nici timp nici osteneală pentru a fi de față la orice bucurie a neamului, la orice aducere aminte de trecutul sbuciumat al cărui rod este România întregită. Toți cei ce ne bucurăm de sărbătoarea bisericii noastre din Oradea, trebuie să aducem prinos de recunoștință în primul rând d-lui Oct. Goga, car a reînviat această episcopie și a inzestrat-o cu fondurile necesare pentru cumpărarea și amenajarea unei reședințe demne de importanța acestui scaun păstoresc.

Sunteți fericiți că ni se dă prilejul de a-i arăta că în acest colț de țară și 'n aceste conștiințe e neștersă amintirea rolului precumpănitor ce l-a jucat d. Oct. Goga, ca poet, ca luptător, ca îndrumător al conștiinței românești încătușate, din vechiul Ardeal habsburgic. Din această activitate a unei personalități excepționale, activitate bine cunoscută de toți câți au stat în vătoreala luptelor naționale ale românilor ardeleni, din frământarea unui suflet de apostol și de profet a răsărit generația de foc a neamului care ne-a dat România de astăzi.

Și dacă d. Oct. Goga a fost un adevărat anhanghel al crezului românesc, un trimis al istoriei, care a indicat calea pe care trebuie s'o urmeze neamul pentru a ajunge la realizarea unui ideal milenar, tot el este acela care fără să se sperie de sacrificiile mari, fără să șovăiască pe căile spinoase care duc la realizările lucrurilor mari, a arătat — cel dintâi — cum s'ar putea face unificarea sufletească și consolidarea statului.

Iar dacă azi în jurul d-lui Octavian Goga nu sunt latifundieri ai votului universal, sunt suflete alese ale națiunii, caractere călitate într'un trecut de sbucium, singurii reprezentanți cinstiți ai voinței poporului sătul de demagogie, singura cheazăsie a unor prefaceri sănătoase, a unui reviriment de moravuri, reclamate atât de imperios în convulsunile boalei vremii de azi.

De aceea d. Oct. Goga să meargă înainte, neclintit în hotărârile ce și-a impus. Noi îl urmăm, fără ezitare. Oricâte jertfe ni s'ar cere. Il urmăm fiind convinși că numai reforma sufletului, reforma omului,

urmărită cu atâta tenacitate de d. Goga, poate asigura viitorul țării, nu teancurile de legi, votate de rotativele urnelor, cari nimic nu pot schimba din concepțiile oamenilor chemați să le aplice, oameni nărași în tradiția unor moravuri cari vor duce la desagregarea patriei.

Tari în crezul nostru, tari în convingerea existenței unei dreptăți divine, suntem convinși că înțelep-

Cuvântarea d-lui Oct. Goga

D. Oct. Goga a rostit următoarea cuvântare:

Am venit la Oradea pentru participarea la sărbătorirea unui lăcaș bisericesc ce de 150 ani e un adăpost al legii românești.

E datoria mea ca la orice manifestare de credință să fiu prezent. De aceea am fost și la Sibiu. Religia noastră e un criteriu de naționalitate. Cine luptă pentru ideea națională luptă și pentru ideea bisericească. Aceste două idei sunt nedespărțite și așa trebuie să fie, mai ales aici la graniță, unde avem nevoie de atâta apărare și întărire morală. Te aperi cu un corp de armată, dar și cu un turn de biserică. De 150 de ani în această biserică se propovăduiește adevărul românesc. Când credincioșii au afirmat pe Dumnezeu l-au laudat în românește și chiar numai prin acest fapt au dovedit legătura indistructibilă între naționalitatea noastră și religia noastră ortodoxă.

N'am venit aici la o intrunire politică, dar e natural că văzând adunați aici atâția prieteni, să vă fac o mărturisire de credință.

Foarte bine a caracterizat d. prof. Aurel Popa epoca noastră. Țara românească e încadrată într'un spirit bolnav. Unirea n'a venit ca un rezultat al năzuințelor noastre. Ea nu s'a desprins din eforturile noastre ca un fruct copt, nu e rezultatul unei evoluții interioare. Istoria ne-a devastat. De aceea trebuie să accentuăm cât mai grabnic forțele pământului ce ne-a fost hărăzit de Dumnezeu. În războiul am pierdut mult sânge și de aceea am ieșit slăbiți. Un alt neajuns al nostru e că lucrăm pe o suprafață prea mare. Țara s'a mărit dar n'a avut la timp o clasă conducătoare preparată. N'am avut cine să ne conducă. Situația noastră se poate caracteriza: mulți kilometri și puțini oameni.

Eu mă sbat pentru ideea națională pentru că e singurul chiag care ne poate întări aici, unde suntem înconjurați de atâția dușmani. O țară nu este un etnic, nu este un tratat ci o conștiință de unitate care reacționează în acelaș fel în fiecare moment. La noi nu există această conștiință de unitate. La dușmanii ea există însă. Cine e nebunul care să creadă că ungușorul va ceda din pretențiunile sale? Nu va ceda și pe noi numai forța ideii naționale poate să ne țină.

Eu nu sunt un apăsător de oameni. Am luptat pentru libertate. Știu ce înseamnă a fi apăsător, știu ce înseamnă a fi minoritar. Și eu am fost minoritar. Dar e un adevăr mai mare: noi trebuie să stăpânim acest pământ dacă vrem să îndeplinim dubla

ciunea factorilor hotărâtori va accorda — până nu-i prea târziu — d-lui Oct. Goga conducerea destinelor acestui neam, pe care Oct. Goga l-a cântat. l-a iubit și pentru care a suferit, spre a-l mântui.

Cu aceste credințe urăm d-lui Oct. Goga, sănătate, lungă viață, spre binele neamului, întâierea tronului și înflorirea țării.

noastră misiune, ca neam și ca factor european. Ca neam pentru că poporul român a îngrășat acest pământ cu sângele lui și ca factor european pentru că Europa are nevoie de liniște pentru a se desvolta. De aceea noi nu vrem să fim asupritori dar trebuie să ne afirmăm conștiința noastră de unitate stăpânitoare. Opresori nu, stăpâni da.

Adevăruri elementare, îmi dau seama de ele Ori facem politică în acest sens ori dacă nu, nu putem face față împrejurărilor. Cei 15 ani de până acum n'au fost căiștiți de acest spirit. De 15 ani poporul nu știe pe ce drum merge. Imediat după războiu s'a jucat Hora Unirii, apoi toți au plecat acasă și de atunci n'au mai știut unul de altul. Înainte de războiu când se întâlneau un țaran ardelean cu un țaran moldovean și cu un țaran muntean între ei exista o legătură sufletească, un fluid moral care li unea: idealul național. Care e azi idealul militant al clasei conducătoare? Nimic dincolo de aburul bucătăriei. Și în timp ce noi stăm dezarmați ne dinamitează toți dușmanii din jur. Ei cred ca și acum 20 de ani și sunt tot atât de hotărâți. Sunt hotărâți să strigă acest adevăr în toate părțile. Pentru că dacă nu ne facem datoria va veni o cruntă pedeapsă.

Europa e un vulcan. Ca mâine vom vedea o nouă încercare continentală. Nu vrem să sperim pe nimeni. Dar cine vede ce se fierbe în jurul nostru, ce se petrece în Europa, înțelege că mâine chiar, că acum în primăvară putem vedea flacăra roșie a războiului reibucnind. Și care e lozincă noastră? Lozincă situației noastre e Skoda. O spun aceasta pentru că la lumina unui asemenea proces se vede întreg putregaiul unei familii. Țara e desarmată pentru că au fost oameni politici cari au furat. Luni se va depune raportul comisiei parlamentare la București și peste câteva zile vom cunoaște votul Camerei în chestiunea Skoda. Și ne va roși obrazul de rușine. Dar știți obrazul cui va roși mai tare? Obrazul Ardealului. Căci Ardealul a girat guvernul Skodei. Iată cum a răspuns Ardealul faptului că a fost desorbit cu sângele celor de acolo: cu un contract de armament în care se plătește cu 50 la sută mai mult decât era oferta. Sufletește sunt apropiat de sentimentul celor din jurul meu. Ar fi un nebun cel care ar crede că legăturile mele cu Ardealul au încetat. Dar eu vreau un Ardeal curat, cinstit, onorabil, care să poată sta cu fruntea sus în fața istoriei.

(Continuarea în numărul viitor)

Procesul Ungariei și al Italiei

Sub semnătura Parvus a apărut în „A. B. C.” următorul articol:

Guvernul jugoslav a hotărât să supună atentatul dela Marsilia discuției Societății Națiunilor și să ceară sancțiuni împotriva instigatorilor și complicilor crimei odioase.

Cercetările cari au avut loc simultan în Franța și Jugoslavia au dus la încheeri din cari rezultă clar culpabilitatea Ungariei. Astăzi nu mai încapă nici o îndoială, că dela Budapesta au plecat: ideea, banii, atentatorii.

Jugoslavia vrea prin urmare, să se stabilească răspunderile în fața lumii.

La Geneva trebuie să se pună problema Ungariei în ansamblul ei. Nu poate fi vorba numai de atentatul dela Marsilia, ci și de falsificarea francilor francezi ca și de contrabanda de arme dela Hirtenberg.

Jugoslavia trebuie să facă întreg procesul Ungariei medievale, dela război încoace, mai ales, că ea va avea tot concursul Micii Înțelegeri, a Franței, Angliei, a întregii lumi civilizate.

Dezbaterile dela Geneva vor lămuri toate cauzele pentru cari situația politică din Europa Centrală n'a putut fi consolidată.

Dar concomitent cu procesul Ungariei trebuie să se dezbată și un alt proces, cel al Italiei. Dela Roma fascistă au pornit toate sugestiile de turburare a păcii din Europa Centrală. De-acolo, toate încurajările revizioniste, cari vizau și Croația. D. Mussolini a fost totdeauna un mare „croato-fil”, finanțând adeseori mișcările autonomiste dela Zagreb.

În planurile Ducelui de restaurație a Habsburgilor, Croația figurează alături de Slovenia și o parte a Transilvaniei, ca făcând parte din provinciile Coroanei Sf. Ștefan.

Afară de aceasta sunt probe, că atașatii militari italieni, ca și ministrii plenipotențiarți se amestecă în chestiuni cari nu sunt de resortul lor.

Lucrurile acestora trebuie să li se pună odată capăt.

Jugoslavia are o dureroasă ocazie să evedențieze la Geneva toate amenințările cari îi turbură viața, în Adriatică, Balcani și centrul Europei. Forul internațional dela Geneva nu poate să nu-i dea dreptate și mai ales nu poate să lase toate chestiunile vitale, de cari depinde pacea lumii, în suspensie.

Căci altfel, Europa se va convinge, că o Instituție care nu se ocupă decât de traficul cu stupefiante, nu are prea mare rațiune de a fi.

Belgradul trebuie să spună lucrurile așa cum sunt, fără nici un fel de menajament. Pentru a nu se umili și pentru a nu descuraja admirabilul popor jugoslav.

Atentatul dela Marsilia a vizat mai mult decât uciderea unui om. Lucrurile se pot repeta și măsurile ce se vor lua atunci, pot să nu aibă nici un efect.

Folosiți bateriile „Galvani”

Cinematograf

CENTRAL

Programul de azi:

Secretul Contesei Lubinska

Gustav Fröhlich, Maria Andergast, Olga Tschekowa, Harry Hardt, Bernhard Goetzke

Reprezentările a orele 5, 7.15 și 9.15 seara
Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi:

Simfonia iubirii

Gloria Stuart, John Boles

Reprezentările la orele 5, 7.15 și 9.15 seara
Taxele de intrare: Lei 8, 10, 15 și 20, inclusiv timbrul aviației.

CORSO

Premieră!

Programul de azi:

La orele 3, 5, 7 1/2, 9 1/2

Bărbații moderni și femeile de azi în filmul cel mai mare cu 5 staruri renumite

Sborul de noapte

John Barrymore, Helene Hayes, Lionel Barrymore, Mirna Loy, Clark Gable

URANIA

Programul de azi:

La orele 3 cu prețuri reduse!
la orele 5, 7 1/2 și 9 1/2.
Cel mai splendid film

Dincu la 8

JEAN HARLOW, WALLACE BEERY, L. BARRYMORE

și pentru prima oară în Arad:
The Martiny's
Trio acrobatic.

Dacă iubiți adevărul; dacă aprobați campaniile noastre de salubritate națională, aveți singura posibilitate de a susține eforturile noastre: PLĂTINDU-VĂ ABONAMENTELE și ABONÂND PE AMICII VOȘTRI.

Adunarea de protestare a liberalilor georgiști din Timișoara

(Urmare din pag. 1-a)

te, trăeste din nenorocirile altora, iar membrii lui sunt cioclii țării românești.

Rostul nostru e să mergem cu

hotărâre sub iscusita conducere a șefului nostru, d. George Brătianu, și vom învinge. Izbânda e a celuiia cu sufletul curat.

Alte cuvântări

D. dr. *Virgil Simon*, expune cari au fost cauzele stării de asediu și dacă ea mai este necesară. Tăcerea ce o impune cenzura, e aparentă. Revolta mocnește. Toate acestea sunt măsuri samavolnice cari dăunează. La congresul dela Oradea, s'au auzit jălaniile fraților din Bihor. Pretutindeni nemulțumire. Guvernul uzează de forță, pentru că e în afara legii. Dacă n'ar fi stare de asediu și cenzură, în două săptămâni n'ar mai exista. Și cu acestea, și tot n'o să mai dureze mult.

D. dr. *Gh. Oprea*, din plasa Receaș, vorbind în numele țărănilor, expune păsurile lor. La sate e o mizerie de nedescris. Nu e criză, pentru că țărăni nu mai au nici un ban. N'au un chibrit în casă. Fac foaie cu mijloace primitive. N'au bani pentru doctori, au ajuns iar la babe. Le mor copiii. Morții rămân neîngropăți că n'au cu ce plăti preotul. N'au haine. Singura lor speranță e George Brătianu, pe care-l urmează cu aceeași încredere de până acum.

D. dr. *Ilie Marcu*, vorbește în numele țărănilor din plasa Ciocova. Azi — spune d sa — când la București se deschide parlamentul, rușinea țării românești, (sala întregă manifestează ostil) ales prin teroare, furturi și crime, țărăni strigă de aici, din Timișoara: jos cu el! Cerem cu toții dizolvarea lui. Dece stare de asediu, cenzură, necazuri și sărăcie? Dece să fie țărânul nostru sărac, într-o țară bogată? Tot rodul muncii lui nu mai are valoare, iar cei ce vor să valorifice produsele sunt străini. În fruntea comisariatului pentru valorificarea grâului e un jidan. (Sala strigă: rușine!) Guvernării în acest timp se ocupă cu fel de fel de afaceri tenebroase. Societatea „Soia”, înjghebată de curând și patronată de Manolescu-Strunga, vrea să exporteze în Germania acest produs, din care se pot fabrica și materii explozibile. E o dublă trădare: a țării și a aliaților ei.

Politica guvernului e platonică. Nu vreau o astfel de politică. Cerem drept la viață. Vecinii și aliații noștri își cumpără produse, de cari avem noi din belșug, dela alții. Aceasta e urmarea politicii lor. Să avem toată încrederea și toată nădejdea în șeful nostru, d. George Brătianu, că el ne va duce la izbândă. Să plece speranții și să lase loc oamenilor cinstiți.

D. dr. *Romulus Sârbu*, spune să se sfârșească odată cu necinstea și ilegalitatea. Regimul de azi e falimentar. Șeful nostru ne-a chemat la o luptă crâncenă, pentru a veni în pîntea țării ca conducător demn. Toți suntem gata de luptă și victoria n'o să întârzie.

D. *Nicola Apostol*, din Comlog, face bilanțul tuturor guvernărilor. Ei i-au adus pe

țărani la săpă de lemn, la iobăgie. (Strigăte: așa-i, așa-i). Și tot țărani sunt vinovați că nu sunt uniți, că sunt desbinați și ascultă de promisiunile mincinoase a tuturor veneticiilor. Vrem ca munca noastră să fie rentabilă și cinstită. O mulțime de frați de-ai noștri n'au ce îmbrăca. Ce deosebire! Deoparte oameni goi, calici, flămânzi, de alta hoții cari învârtesc milioane. Pe această nu-i vom întâlni pe câmpul de onoare, căci ei onoare n'au. Indeamnă pe toți la unire, ca să poarte steagul biruinții.

D. *Vasile Erja*, din Ghilad, spune că România din rai ce a fost, a ajuns o paragină. De-ași avea un piept ca radiul, să strig la cer, ași cere să vie la putere George Brătianu. A-

Cuvântarea d-lui dr. Iuliu Coste

D. dr. Iuliu Coste, președintele organizației regionale, luând cuvântul, e primit cu nesfârșite ovațiuni și urale.

La capătul atâtor vorbiri convințgătoare, lămuritoare și edificatoare, — spune d-sa — poate că m'asî simți scutil de a face o expunere mai largă a situației politice generale a țării, care a reclamat nevoia acestei întruniri, a organizației partidului, condus cu toată priceperea de d. George Brătianu. Să vedem cum se prezintă tabloul vieții noastre de stat:

Sub guvernarea trecută a străjuit minciuna, mizeria, jaful și groaza de cheltuieli, făcute de politicieni. Guvernul de azi calcă pe aceleași urme, în privința nelegiuirilor, abuzurilor, teroarei și a voturilor falsificate. După un an de guvernare, țara e fără un buget echilibrat, cu deficite crescânde. Libertatea cetățenească e suprimate. Funcționarii sunt mutați, transferați, fără veste și rost, și înlocuiți cu oamenii de casă ai guvernărilor. Sub pretext de revizuire și economii, se aruncă pe drumuri mii de funcționari vechi, ca să se facă loc lichelelor și rubedeniilor guvernărilor. Oamenii zilei fac voiajuri luxoase, șgomotoase, dau banchete costisitoare și fac fel de fel de promisiuni mincinoase. Aplicarea pedepselor nu se face. Vedem că afacerea „Skoda” a devenit obiectul celor mai mârșave târguiri pentru acoperirea vinovaților. Armata e lipsită de înzestrările cerute imperios azi. Dușmanii se înarmează clandestin.

Ce este viața la sate și mai ales aci în Bănal. Cu belșugul lui, cu toate bogățiile imense, Bănalul e într-o stare de plâns. Alădăta, toamna însemna bucurie, fericire, cu magazinele și hambarele pline. Țărânul vede azi cum i se irosește munca, ca pleava în vânt. Ce-i ce aveau datoria să aducă o îndreptare, n'au autoritatea s'o facă, nu sunt în stare, n'au curajul și timpul necesar, căci sunt ocupați cu alte lucruri. Noi trebuie să constatăm că interesele țării cer să luptăm pe două fronturi:

Unul al însănoșirii morale, a restabilirii respectului pentru constituție și rege (urale). Pe acest front să luptăm sub steagul d-lui George Brătianu contra tuturor vi-

duce, apoi, elogiul d-lui Iuliu Coste pentru binele ce l-a făcut oamenilor atunci când a fost prefect.

D. *Suciu*, din Belotint, spune că a fost odată un pom mare și roditor. Din pomulele lui s'a îndulcit toată țara. Era neamul Brătienilor. Dumnezeu a fost bun și a păstrat un vlăstar, pe d. George Brătianu, care o să scape țara.

Părintele *Fortunat Mureșeanu*, din Bobșa, spune că oamenii dela țară judecă partidele după înfăptuirii, nu după vorbe. Arată starea jalnică în care se află școlile și bisericile.

D. general *Silviu Bordan*, se arată foarte îngrijorat de soarta țării. Zilnic noi cazuri de corupție. Incep să nu mai ai încredere în nimeni și în nimic. Banul public e jefuit, iar armata (aplauze prelungite) nu e înzestrată. Trebuiesc primeniți cărmuitorii și singurul, demn de această misiune, e d. George Brătianu. Numai pe el îl vom urma, cu disciplină și devotament.

noațiilor cari au încălcat dreptul și avutul țării, discreditându-o. Această luptă nu poate să înceteze decât atunci când toți acei ce-au contopit avutul țării, ca lăcustele, umplându-și buzunarele, vor fi cu toții arătați lumii, pedepsiți și avuturile confiscate și date țării.

Alt front, e cel al securității noastre, al apărării naționale. Trebuie să remediem răul, să putem accelera înzestrarea armatei, ca să putem țara la adăpost de orice pericol. Cu înzestrarea armatei s'a făcut trafic. Toate țările sunt înarmate, numai noi am rămas nepregătiți. Se fac sforțări pentru ca să se consolideze pacea, dar nimeni nu poate tăgădui că pe cerul Europei sunt nori mari și amenințători. Țara noastră e fragedă și tânără, are nevoie de energii pentru asigurarea unității naționale și teritoriale. Dușmanii aruncă priviri lacome asupra hotarelor noastre, n'au uitat ce li s'a luat, ca ne fiind al lor și ce va rămâne pe veci al nostru. Revizionistii își pregătesc armele și dacă ne vor ataca să fim la datorie, să-i facem să le piară gândul.

Cine nu-și mai amintește de marile și istoricul partid liberal, care a luptat pentru libertatea neamului? Guvernul de azi reprezintă acel partid? Tătărăscu e reprezentantul partidului, e șeful lui? Guvernul său e personal. E un laș, un incapabil. Atunci jos cu el. Se svârcolește în mocirla „Skoda”, fără să dea satisfacție țării. E condamnat să plece. (Strigăte: jos, jos guvernul). Să plece cu bine, până nu va pleca cu rău. Vechea mândrie a partidului național-liberal, vechea glorie a partidului, a reînviat prin atitudinea demnă și constantă a omului în al cărui drum politic, țara n'a văzut nici frică, nici lașitate, nici renunțări și reveniri, ci linia dreaptă a ascensiunii. E d. George Brătianu (sala în picioare aclamă frenetic). Pe el îl cheamă azi țara. Il cerem cu toții.

La sfârșitul adunării s'a cetit o telegramă adresată Majestății Sale regelui și s'a adoptat următoarea moțiune:

„Organizația P. N. L. din Timiș-Torontal intrunindu-se la Timișoara în ziua deschiderii Corpurilor Legiuitoare, atunci când se dă țării

și străinătății impresiunea înșelătoare a regimului parlamentar și democratic, ridică protestul ei cel mai energic și cel mai hotărât împotriva prelungirii fără rost a măsurilor excepționale, cenzura și starea de asediu, cari împiedecă expresiunea fițească și liberă a vieții naționale.

„Aceste măsuri arbitrare, cari îngăduie numai libertatea propagandei vrăjmașe statului național și societății românești, acoperă în același timp lipsa sancțiunilor, cerute atâta vreme de opinia publică, adânc frământată de spectacolul revoltător al corupțiunii și al jafului în averea publică.

„Organizația P. N. L. din Timiș-Torontal va lua parte, prin delegații săi, la marea demonstrație a organizațiilor Capitalei și va lupta cu toată hotărârea pentru înlăturarea unei stări de lucruri pe care țara nu o mai poate tolera”.

Al. Pav

Cetiți și răspândiți
„ECOUL”

Pentru micii subscriitori

Cu 880 lei

subscriși la Imprumul Statului, se obține un titlu în valoare nominală de 1.000 (una mie) lei.

Acest bon de Imprumul, are 40 (patru zeci) de cupoane ce se plătesc de câte două ori pe an: cu întâiul cupon încasezi dobânda de 4%, la sută, la 1 Iunie 1935. Cu al doilea cupon, încasezi dobânda pe cealaltă jumătate a anului, la 1 Decembrie 1935. Al 3-lea cupon, de dobândă, îl încasezi la 1 Iunie 1936; al 4-lea la 1 Decembrie 1936, și așa mai departe, până la al 40-lea semestru. O a doua serie de 40 cupoane, se va libera posesorilor de titluri după ce se vor plăti cele patru zeci dintâi.

Cu 880 lei

Încasezi prin urmare, fără nici o scădere de taxă și nici un impozit câte 45 lei pe an în două rate.

Titlurile subscrise

poartă fiecare, un număr. În fiecare an se trag la sorți, pentru achitarea Imprumulului (amortizarea lui) un număr din ce în ce mai mare de bonuri. Toate titlurile trebuiesc să iasă la sorți, în răsâmp de 40 de ani, — începând cu anul 1935. Prima tragere la sorți se va face la 1 Februarie 1935. A doua la 1 Mai același an. A treia și a patra, la 1 August și 1 Decembrie următorii.

Titlurile esite la sorți

se plătesc nu cu 880 lei, nici cu 1.000 lei valoarea lor nominală ci cu 1.200 lei (una mie două sute), fiecare.

Incepând cu anul 1935, în cursul acestui an, vor eși la sorți — pentru amortizare — un număr important de bonuri ale Imprumulului înzestrării. În 1936, numărul lor sporește simțitor. În 1937 se va trage la sorți un și mai mare număr de bonuri ale Imprumulului. Și așa mai departe, an cu an.

Odată cu tragerile la sorți, pentru achitarea Imprumulului (pentru amortizarea lui) se mai distribuie și foarte importante premii-câștiguri.

Oricare dintre micii rentieri, chiar cei care au un singur bon plătit cu 880 lei, poate să câștige 3 milioane lei, 500 mii lei, 250 mii lei, sau 100 mii lei.

Biletul la orice loterie costă bani.

Bonul Imprumulului, îți dă dreptul să iei parte la tragerile acestea, fără nici o plată.

În fiecare an, se vor trage și se vor plăti 228 premii, de la 100 mii lei, până la 3 milioane, celor cari vor avea norocul să le iasă din urnă, numărul bonului lor.

Pentru fiecare bon plătit de dumneata cu 880 lei, Statul asigură:

O dobândă de peste 5%, scutită de impozite.

O plată de amortizare de 320 lei pentru cei 880 lei, — adică în total 1.200 lei.

Iar dacă ți-a ieșit bonul la sorți, încasezi pe deasupra fără altă plată, 100 mii lei, un sfert de milion, sau o jumătate milion, sau un milion lei, și chiar 3 milioane lei.

Nici odată nu s'au dat atâtea foloase și pe deasupra câștiguri de sute de milioane, subscriitorilor unui imprumul de Stat. Subscrieți cu încredere la Imprumulul înzestrării.

Ministerul Industriei și Comerțului
Camera de Comerț și Industrie, Oradea
Oficiul Registrului Comerțului

Publicațiune

În conformitate cu dispozițiunile legii pentru înființarea unui Registru al Comerțului, publicată în Monitorul Oficial No. 84 din 10 Aprilie 1931, toate firmele comerciale au fost obligate de a se înmatricula în Registrul Comerțului, înființat pe lângă Camerele de Comerț și Industrie.

Deși termenul pentru înmatriculare a fost prelungit în repetate rânduri, dându-se astfel ocaziunea tuturor, pentru îndeplinirea acestei obligațiuni legale, totuși un număr însemnat de firme comerciale depe teritoriul circumscripției Camerei noastre, nici până azi nu au satisfăcut aceste obligațiuni. Din acest motiv Oficiul Registrului Comerțului întâmpină imense greutăți.

Pentru a-și putea îndeplini menirea sa legală, Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Camera de Comerț și Industrie Oradea, va proceda cu data de 1 Decembrie a. c. la verificarea tuturor firmelor din circumscripția sa, aplicând sancțiunile legale tuturor acelorora, care nu s'au conformat până la aceea dată legii susamintite.

Șeful Oficiului Registrului Comerțului:
ss. Dr. Camil Manuilă

Înțelesul capitoalelor din mesaj

Aproape fiecare pasagi din mesajul regal a fost subliniat de îndelungate aplauze.

Capitolul în care se spune: „Evenimentele la care am asistat și problemele grele ce se pun în viața tuturor statelor reclamă astăzi, imperios, solidaritatea trează a tuturor conștiințelor și a tuturor energiilor țării” a pricinuit diverse comentarii mai ales în cercurile politice de unde au pornit știrile referitoare la eventualitatea unui guvern național.

Foarte aplaudat a fost de asemenea pasagiul relativ la pedepsirea prevaricatorilor: „Proiectul de lege al responsabilității ministeriale și un proiect de lege cuprinzând măsurile necesare pentru o cât mai grabnică urmărire și pedepsire a prevaricatorilor banului public, vor crea garanții mai puternice pentru înfrângerea exceselor și a abuzurilor de autoritate și pentru o mai bună gospodărire a intereselor obștești”.

Satisfacția cu care a fost primit de public acest capitol e întunecată doar de gândul că legi, sunt, dar lipsește mai ales curajul de a le aplica.

A fost subliniat de asemenea pasagiul privitor la necesitatea înzestrării și întăririi armatei.

Nu e român să nu fie con-

vins că toate nevoile armatei trebuiesc împlinite fără amânare.

Cu mâhnire trebuie să constatăm însă că toate mesajele conțineau pasagi speciale în legătură cu nevoile armatei, și totuși nu s'a făcut tot ce ar fi trebuit spre a avea bine pregătită această pavază indispensabilă a existenței oricărui stat.

În ce privește capitolul referitor la reluarea relațiilor cu Sovietele, opinia publică salută cu bucurie această cheazășie a păcii existente între aceste două țări cum și faptul că în schimbul de note s'au ocrotit interesele vitale ale țării.

Dorim însă cu fermitate ca Sovietele, înțelegând situația, să nu se amestece în nici un fel în afacerile noastre interne, după cum s'a încercat să se facă în unele țări.

De altfel datoria guvernului este să stea de veghe și să aibă toată tăria de a împiedeca orice amestec ce ar dauna bunelor legături de vecinătate.

Nădăduim că se va ține seama de apelul regal exprimat atât de clar și că se vor înlătura discuțiile sterile cari nu mai corespund timpurilor critice cari le străbatem și gravelor probleme cari așteaptă o promptă rezolvire.

Austria, Ungaria și Italia nu extrădează pe teroriști

Viena. — Din sursă bună se da știrea că nici Austria, nici Ungaria, nici Italia nu vor extrăda pe emigranții politici, găzduiți pe teritoriul celor trei state. După schimbul de corispondență diplomatică, guvernele celor trei state au decis să decline ce-

rerile autorităților judiciare franceze pentru extrădarea teroriștilor și conducătorilor lor, amestecați direct sau indirect în crima odioasă dela Marsilia. Se asigură că zilele apropiate această decizie va fi publicată în mod oficial.

Anglia aprobă înarmările făcute de Germania?

Londra. — Corespondenții diplomați ai ziarelor principale engleze comunică azi, că cercurile guvernamentale engleze sunt înclinate după asigurările date de Ribentrop, să recunoască înarmările germane, efectuate până în prezent ca fapt împlinit și ca bază pentru negocierile viitoare, consacrate asigurării securității generale a statelor europene.

Punctul acesta de vedere, nefiind încă proclamat oficial, a fost expus la un banquet al Institutului Regal de

afaceri străine de generalul Smuts, care a declarat că „a menține Germania sub condițiile impuse de tratatul dela Versailles ar fi o insultă pentru conștiința umană și o primejdie pentru pace în viitor. A sunat ceasul când egalitatea de drepturi a Germaniei cu restul popoarelor, trebuie să fie recunoscut”.

Trebuie subliniat că toate ziarele conservatoare din Londra, în frunte cu „Times” sprijină suszisa teză a generalului Smuts.

Doi teroriști condamnați în Jugoslavia

Belgrad 15. — Tribunalul din Varazdin a condamnat la nouă ani muncă silnică pe teroriștii Chiyak și la trei ani și jumătate pe teroriștii Vuțuși. Amândoi sunt acuzați de complicitate cu teroriștii dela Janka-puszta.

Din depozitiile martorilor s'a putut stabili modul cum teroriștii au reușit să treacă peste frontiera dintre Jugoslavia și Ungaria, arme, munițiuni și explozibile.

În cursul unei astfel de ex-

pedițiuni, teroriștii au încercat să treacă frontiera peste râul Drava, între localitățile Legrad și Djekenjeb, însă fiind observați de grănicerii jugoslavi ei au trebuit să se reîntoarcă pe teritoriul ungar.

În timpul împușcăturilor care s'au produs cu această ocaziune a fost rănit grănicerul jugoslav Jurici.

Martorii au mai arătat că ofițerii unguri instruiău pe teroriști pentru viitoarea lor activitate criminală.

Dece ar vrea Erdélyi Hirlap să nu mai apară „Ecoul”?

(Urmare din pag. I-a)

„Ecoul”, să o publice drept realizată, cu riscul de a trage consecințele juridice ale afirmațiunei calomnioasă, făcută eri.

Motive de ordin material

Dacă numai aceste ar fi motivele pentru care „Erdelyi Hirlap” afirmă că „Ecoul” nu mai apare, atacul vehement care cuprinde afirmația de mai sus, nu ar fi justificată. Atacul are și un substrat material, pentru că tonul de luptă, de polemică în care este scris „Ecoul”, produce pagube materiale întreprinderii ziaristice a d'lor Zima, Major și Kovács. Acești domni erau obișnuiți până acum, că 'n listele lor de abonați, numărul românilor să fie mereu în creștere, ori dela un timp încoace, decând „Ecoul” s'a impus, numărul românilor abonați la „Erdelyi Hirlap” și celelalte ziare minoritare, este în vădită scădere. Ori, toți aceștia au renunțat la abonarea pe mai departe a ziarelor minoritare, pentru a se abona la ziarele românești. Și aceasta aduce după sine scăderea tirajului. Pentru a împiedeca acest lucru, agenții lor circulă din casă în casă, dela român la român, oferind avantajoase condiții de plată și reducere la abonament, numai și numai pentru a-i păstra ca abonați. Faptul are două semnificațiuni: una de ordin comercial, care aduce bani la casă și a doua de ordin politic, căci păstrând pe abonați români, le toarnă în suflet, zilnic, picătura cu picătură, otrăvitoarele batjocuri la adresa neamului și statului nostru. Cu alte cuvinte, în felul acesta ne batjocoresc și otrăvesc neamul cu propriul nostru ban.

Autoritatea lor morală

Am admite să fim atacați și să se afirme despre noi și directorul nostru, chiar neadevăruri, cum „Erdelyi Hirlap” a făcut ieri, dar atunci cei ce ne atacă, trebuie să fie oameni morali, cu cinstea nepătată, în sfârșit, ar trebui să fie oameni cu autoritate morală. Or, nu e cazul pentru că Zima e progenitura unui tată slovac și-a unei mame române, iar Major, cel mai reprezentativ dintre ei, este fostul băiat de prăvălie dela Kerpel, ajuns ginere a lui Zima datorită dungei dela pantalonii. Dacă l-am lua la rând, am mai găsi pe colaboratorii Salgo și Balla, cu câteva clase de gimnaziu inferior, naufragiați ai culturii generale. Iar despre Károly, autor de romane și amator de informațiuni tendențioase, spunem doar atât că, pentru o relațiune inexactă a incasat o bătaie fără să reacționeze nici prin gazetă și nici pe altă cale. Numai atât de-ar fi „bucetul moral” dela „Erdelyi Hirlap” și ar fi de ajuns să-și țină gura închisă. Însă aceasta presupune că și-au măsurat lungul nasului. Dar nu e cazul. Cu astfel de oa-

meni nu e de mirare că „Erdelyi Hirlap” e cunoscut ca un ziar de șantaj. (Nu facem afirmațiuni gratuite, le stăm la dispoziție cu dovezi, cu nume și sume... N'o facem aci pentru a menaja cinstea celor șantajați de ei). Natural, în felul acesta se explică și tăcerea celor dela „Erdelyi Hirlap” în anumite chestiuni, deși ele erau tratate de alții. Și toate acestea presupun și obrăznicie. Nu vă neliniștiți. La „Erdelyi Hirlap” există foarte multă, poate mai multă decât la toate celelalte ziare la un loc.

Am făcut, așa dar, portretul general al celor dela „Er-

delyi Hirlap” și el cuprinde și motivele pentru care ei doresc ca „Ecoul” să nu mai apară. Lăsăm opiniei publice dreptul de a judeca, de a trage concluzii și de a hotărî dacă „Erdelyi Hirlap” era în drept să ceară acest lucru.

Post scriptum. — Articolul de azi al ziarului „Erdelyi Hirlap”, ne permitem a-i răspunde — special, — abia mâine. Și până atunci întrebăm: ce sumă a încasat dela crășmarul Madár pentru cele publicate? Nu cumva i-a făcut un tarif mai redus decât la celelalte ziare?

Dar noi?

În urma atentatului dela Marsilia, națiunea maghiară a căzut în totală disgrăție. Toată lumea a reușit în sfârșit s'o cunoască.

Iată că Cehoslovacia interzice nu numai cetățenii ci și cărțile ungurești de pe teritoriul său, ba și numele ungurești ale unor străzi vor fi schimbate.

Jugoslavia dă cu piciorul peste graniță tuturor ungu-

rilor. Toată lumea fierbe în contra lor. Parlamentul dela Budapesta și-a pierdut capul. Ține sfaturi peste sfaturi. Nu știu cu ce soluții de scăpare o să iasă. E greu. Imposibil. Numai noi tăcem frumos din gură. Îi lăsăm să sbiere și să se afirme pe teren economic în Ardeal. Repede, repede să le dăm pedeapsa ce-o merită!

Procesul căpitanului Șiancu

București. — Curtea cu jurați Ilfov, prezidată de d. G. Popescu, procuror fiind d. I. Petrescu, a continuat ieri judecarea procesului căpitanului invalid Șiancu.

A urmat apoi audierea martorilor. Au fost citați ca martori, între alții, dd. Iuliu Maniu, dr. Alexandru Vaida-Voevod, avocatul Osvold Teodoreanu, Petre Ghițescu, președintele Tribunalului Ilfov, Cipăianu fost ministru, mitropolitul Bălan, episcopul Ivan al Clujului, Armand Călinescu, fost subsecretar de stat, avocatul Giurgiu, dr. Ionel Pop, etc. și o mulțime de țărani moți.

Martorul Foișoreanu, judecător la Tribunalul Ilfov, care se găsea în timpul crimei în

sală. a arătat cum a decurs crima.

Este introdus apoi magistratul Preotescu, care l'a văzut pe Tischler trântit la pământ, iar pe Șiancu, cu arma în mână spunând: „Acesta este geul Moților!”. L'a văzut apoi pe procurorul Stănescu, dezarmând pe Șiancu și l'a auzit pe Tischler spunând: „mor nevinovat”.

Procurorul Stănescu a spus că după ce Șiancu a tras asupra lui Tischler, l'a somat să se predea și să arunce revolverul. Șiancu a rămas însă cu revolverul în mână mîln și s'a retras spre colțul camerei, unde a reușit apoi să-l dezarmeze. Al doilea glonț de revolver s'a oprit în țevă din care cauză arma a devenit impracticabilă.

Anglia introduce serviciul militar obligatoriu

Londra. — Din manifestările cele mai diverse, care se produc în fiecare zi, se poate vedea lămurit cum crește îngrijorarea în Anglia față de situația internațională atât de tulbură.

Una din aceste manifestări, care are o importanță deosebită, este relatată de „Daily Herald”.

La ședința de ieri a institutului „Royal Unites Service”, care s'a ținut sub președinția generalului Archibald Montgomery Massinberd, șeful statului major, general imperial, următoarea propunere a fost formulată de locotenent-colonel Straubeze.

Treizeci de generali și amirali să semneze un manifest

prin care să ceară, ca pentru apărarea Imperiului, toți tinerii din Marea Britanie să fie obligați a face serviciul militar. Acest serviciu obligatoriu ar privi numai pe bărbații între 19 și 25 ani, cari ar primi instrucția necesară în timp de opt luni.

În afară de întreținerea completă, care le-ar fi asigurată de stat, tinerii aflați sub arme ar primi și o soldă de un șiling pe zi.

ABONAMENTE:

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.

Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituțiile particulare și administrațiile publice: lei 1500 anual